

get ud af, at flertallet har magten, men det er ikke det samme som, at flertallet har retten.

Det er klart, at bagmandspolitiet ikke nødvendigvis skal forfølge de mange sidespor, som fører ud til firmaer, tilsynsmyndigheder og ministerier, embedsmænd og politikere. Der vil sikkert i sagen være implicerede personer, der, uden at de har pådraget sig et strafferetligt ansvar, meget vel ved deres handlinger og undladelser og medviden kan have medvirket på en dybt kritisabel måde.

I en politisk og administrativ gigantaffære som Farumsagen kan det meget vel vise sig, at det er kortlægningen af alle disse sidespor, der i langt højere grad end den individuelle straffesag mod hr. Peter Brixtofte kan give offentligheden svar på, hvad det egentlig er, der er foregået. Det skal selvfølgelig frem i lyset, men det kommer jo netop ikke frem i lyset på denne måde.

Mange af disse ikkestrafferetlige elementer er politiet jo nødvendigvis også nødt til at behandle under efterforskningen eller i hvert fald strejfe. Også anklagemyndighedens og politiets viden om ikkestrafferetlige momenter kan være en nødvendig forudsætning for, at anklagemyndigheden kan tage stilling til tiltalesspørgsmålet og domstolene senere kan afgøre skyldsspørgsmålet. Derfor kan tingene i øjeblikket ikke skilles ad.

Hvis en undersøgelseskommission skal gå i gang nu, ja, så skal man altså producere kopier af bagmandspolitiets 70 flyttekasser med bilag, der blev beslaglagt og kopieret, og hvad der siden er kommet til af titusindvis af sider. Erfaringerne viser jo, at Nørrebroundersøgelsen varede 5 år, og PET-kommissionen, der er nedsat for flere år siden, er overhovedet ikke færdig med sit arbejde.

Dertil kommer, at forslagsstillerne jo selv nævner en anden meget væsentlig vanskelighed for en kommissions arbejde nu. Alle personer, som forslagsstillerne forestiller sig afhørt, kan jo slet ikke tvinges til at afgive forklaring for kommissionen, for de må antages at kunne blive eller allerede være sigtet af bagmandspolitiet. Derfor må kommissionen standse sit arbejde, næsten før den er kommet i gang, og den smule arbejde, der vil komme ud af det, må foregå for lukkede døre, fordi behandlingen af de momenter, der indgår i en straffesag, der ikke er afsluttet, selvsagt ikke kan foregå for åbne døre uden at påvirke straffesagen.

Megen vægt har også den indvending, som professor Jens Peter Christensen har givet ud-

tryk for – jeg er helt enig – nemlig at en undersøgelseskommission ikke, mens straffesagen vareser, kan begynde at bedømme de samme spørgsmål, som domstolene enten skal bedømme i sagen eller i hvert fald er nødt til at vurdere på den ene eller den anden måde som en forudsætning for stillingtagen til skyldsspørgsmålet. Vi har faktisk uafhængige domstole i Danmark.

Jeg tror ikke på, at den undersøgelseskommission nogensinde kommer i gang. Den må starte med at indstille sit arbejde, også i respekt for domstolenes uafhængighed.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg undrer mig over, at specielt SF og Enhedslisten, der ellers altid ved festlige lejligheder hylder åbenhed og retssikkerhed for de undersøgte personer og hylder domstolens uafhængighed, har villet fremsætte sådan et forslag, der i den grad bryder med elementære retsprincipper i dansk ret.

Kl. 14.30

Venstre stemmer imod, at der nedsættes en undersøgelseskommission nu.

Svend Auken (S):

Skulle man følge den argumentation, vi har hørt, ville det indebære, at Folketinget var ude af stand til at undersøge et stort samfundsproblem, en kæmpeskandale.

Hvis nogle journalister først havde skrevet en kritisk artikel, og politiet derefter havde sagt, at nu ville de undersøge, om der var grund til at gøre et strafferetligt ansvar gældende, skulle Folketinget så vente, indtil man havde overstået alle disse undersøgelser og overvejelser i politiet? Skulle Folketinget, borgerne i Farum og andre mennesker ikke have mulighed for at kende sandheden tidligere? Står journalister og politifolk over Folketinget?

Jeg synes, journalisterne har gjort en fantastisk indsats i denne sag, og politiet er sammen med anklagemyndigheden i gang med en undersøgelse, som jeg har fuld tillid til vil blive varetaget på en god måde. Men det løser jo overhovedet ikke det overordnede problem, nemlig at lære sandheden om Farum at kende: Hvordan kunne det gå til?

Vi skal forklare de 18.000 mennesker i alle aldre, der bor i Farum Kommune, at de nu har påtaget sig en ekstra årlig regning på mange, mange tusinde kroner og sidder med huse, der ikke kan sælges. De sidder og spørger sig selv: Hvordan kunne det gå til, at man kunne tømme en hel kommune for værdier? Så er svaret fra regeringens side, at af hensyn til en eventuel straf-